



Å stige, ikke falle for noen – i kjærlighet Rising—not falling—in love

Christian Science Sentinel, 15. februar, 2010

Rebecca Odegaard

Å falle for noen i forelskelse er noe de fleste mennesker opplever en eller annen gang. Ofte er det forbundet med en begeistring for å kjenne noen som man kan dele betraktninger med, som har livssyn som stemmer overens med ens eget, og som er gjensidig oppmerksom og kjærlig. For mange er det å bli forelsket beskrevet som å stige opp mot et følelsesmessig sted som bærer løfte om evig lykke.

For andre igjen kan det å "falle" for noen i forelskelse være fullt av snarer, komplikasjoner, og ustadige perioder. Det kan bety å navigere ukjente farvann, og føle hjertesorg, forvirring, anger – og kan til og med inneholde anfall av hat. Å være forelsket, som noen ganger kan sammenliknes med fyrverkeri, kan resultere i begeistring hinsides det tenkelige, eller føre til ødeleggelse og skuffelse.

Da jeg lette gjennom oppslagsbøker etter ordet "falle", fant jeg at å falle for noen i forelskelse betyr blant annet å "bli begeistret for noen." Og nesten alle andre måter å bruke det ordet på beskriver en negativ nedtur, enten fysisk eller figurativ, og henvises til som det motsatte av å løfte hverandre opp.

Den seksuelle komponenten i å være forelsket er ofte et av de mest utfordrende områder å styre gjennom, dog ikke umulig. Skal vi tro det som kan sees på filmlerretet, i magasiner eller i annonser, kan konklusjonen bli at å engasjere seg i sex før ekteskap er en uproblematisk sak som er viktig for lykke i forholdet. Men i mange menneskers egentlige liv er det ganske stressende å navigere gjennom dette området.

Likevel trenger vi ikke å være rådville på grunn av motstridende skildringer av hva som fører til et godt forhold, for gjennom Kristen Vitenskap kan vi finne klarhet og visshet som gjelder ethvert menneskelig behov. Jeg har kommet til at hele hensikten med og budskapet i denne læren faktisk er gjentakelsen av Immanuel, eller "Gud med oss", som betyr at vi aldri er uten praktisk hjelp til å løse de mest intrikate menneskelige dilemmaer. Vi er ikke alene om å forsøke å forstå hvilke forhold vi bør ha eller hvordan vi skal finne veien. Gud er en hjelp vi kan stole på.

Et sikkert grunnlag fritt for frykt

En kvinne som tok kontakt med meg for å få en Kristen Vitenskaps behandling i bønn, strevde med noen av disse samme spørsmålene. Hun begynte med å fortelle meg at hun hadde magesmerter og store menstruasjonskramper. Så kom hun i løpet av samtalen inn på at hun hadde hatt et forhold til med en mann i flere år, og at hun ikke kjente seg helt sikker på hvilken moralske standard hun burde holde seg til i dette forholdet. Skjønt hun var forelsket i ham, følte hun seg presset til å gå på akkord med det hun intuitivt mente var

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@csp.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

best, og likevel følte hun seg urolig over hvorfor det ville være best å vente med å engasjere seg i seksuelle aktiviteter. Selv om det ikke var opp til meg å gi råd, vurderte vi dette emnet sammen i bønn.

Først vendte vi oss til de trøstende ordene Kristus Jesus kom med, Mesteren for kristen livsførsel: "Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!" (Joh 14:27). Dette rådet som var fullt av ømhet kom fra et grunnlag som var sikkert og uten frykt. Det gir oss tillit også idag til at fred kommer direkte fra Fader-Moder Gud, og derfor kan vi vende oss til den guddommelige forelder for å bli ledet øyeblikk for øyeblikk, skritt for skritt i alt vi gjør.

Vi snakket om det åndelige faktum at renhet og godhet er iboende i oss alle. Det står gjentatte ganger i Første Mosebok at tilstanden for Guds skapelse, Hans åndelig skapte menneske – alle Hans sønner og døtre – er god. I et forhold til en annen, vil forståelsen av godhet, eller moral bli forsterket og elsket. Den kan ikke bli misbrukt, misforstått eller marginalisert. Godhet som er innstilt av Gud kan ikke bli nedslitt, redusert, eller lurt fra oss med overtalelser. Det er nettopp vår dype rene omsorg for en annen som gjør at vi kan ivareta i en annen det som Gud har fastsatt og påtenkt.

Etter et par dager hvor hun ba med disse tankene og fikk forståelse for alt det gode som hennes nære intimitet med Gud innbefattet, følte min venn at trykket lettet, både mentalt og fysisk. Hennes ubehag ble helbredet da hennes begreper om sann kjærlighet, gjenspeilingen av Guds kjærlighet, ble klare og åndeliggjort.

Sann intimitet

Noen ganger kan en underliggende, skjult faktor i et romantisk forhold kan være frykten for å miste den vi har funnet så kjær. Frykt kan true med å belemre våre anstrengelser for å gjøre det som gir størst åndelig fremgang, og føre til forsøk - noen ganger gjort i desperasjon - for å sikre levetiden for et forhold gjennom fysisk intimitet. Men det er ingen forsikring om varig lykke i fysiske forhold. Trygghet kan bare oppnåes på en måte, og det gjennom vårt nære, også intime forhold til Gud. Forståelse av at vår kjærlighet, våre fredfulle og uforstyrrede hjerter, er gitt av Gud og aldri trukket tilbake, tapt, eller brutt, avviser at frykt kan true og lar oss følge våre tilbøyeligheter som er ledet av Gud. En linje fra en salme i *Kristen Vitenskaps salmebok* gir uttrykk for denne sanne tilliten: "Trygg i Din kjærlighet vi synge vil" (Nr. 66). Det er ingen frykt i selve den guddommelige Kjærligheten. Den er tillitsfull/tillitvekkende utover menneskelig kjærlighet. Guddommelig Kjærlighet, grunnlaget for den kjærligheten vi deler med andre, er av Gud, og er derfor ikke skjør eller vaklende. Den er ren og fast.

I sine *Miscellaneous Writings 1883-1896*, skrev Mary Baker Eddy: "Gud er vår Far og vår Mor, vår hjelper og den store lege: Han er menneskets eneste virkelige pårørende på jorden og i himmelen. David sang, 'Hvem har jeg i himmelen uten deg? Og det er ingen på jorden jeg ønsker, uten deg.' Bror, søster, elsket i Herren, kjenn deg selv, og kjenner du Gud? Hvis ikke, ber jeg deg som en som følger Kristen Vitenskap, utsett ikke å gjøre Ham til din nærmeste kjenning" (s.51).

Å planlegge våre handlinger ut fra dette indre grunnlaget, guddommelig Kjærlighet, vil styrke og sikre all vår menneskelige gjensidige påvirkning. Guds hensikter for oss er utelukkende kjærlige og hans plan er fullkommen.

Å bli godt kjent med Gud

Ofta dukker problemer opp i forhold fordi den ene eller den andre har forventninger som ikke blir innfridd. Det sikreste er å sette våre forventninger til Gud, og overlate til guddommelig Kjærlighet å møte våre behov på den måten som fører til mest åndelig vekst. I Salmenes bok leser vi: " ... fra ham kommer mitt håp" (Sal 62:6). Det hjelper å forstå at et menneske ikke er en liten gud som vi setter vår lit til, og våre håp og ønsker. Til slutt vil disse feilplasserte forventningene bli lagt der de hører hjemme – hos vår "eneste virkelige pårørende" – den eneste Ene som kan tilfredsstille våre dypeste håp. Vi er ikke selvstendige dødelige; vår forbindelse er med Gud, den guddommelige Giver, kilden til og leverandøren av alt godt. Å være trygg på vår nærhet til Gud, og forstå at Gud er opprinnelsen til det uforanderlige gode, minsker presset som kommer av at vi venter at en annen skal gi oss det som faktisk er iboende i vår "nærmeste kjenning." Det reduserer også presset eller fristelsen til å rette seg enten etter en annens vilje, eller etter hva samfunnet anser som akseptabelt. Akkurat som Kjærligheten i seg selv ikke kan tapes, kan heller ikke et forhold som er utgått fra og basert på guddommelig Kjærlighet forårsake at vi mister noe som er vesentlig for oss selv eller for en annen.

Kjærlighet kjennes på graden av uselvskhet som blir demonstrert. Og den varer i forhold til graden av uselvskhet som blir opprettholdt. *Vitenskap og helse* gransker dette begrepet: "Selvskhet og sanselighet fostres i det dødelige sinn ved at tankene alltid vender tilbake til en selv, ved å snakke om legemet, og ved å vente stadig nytelse eller smerte fra det; og denne vane hemmer åndelig vekst" (s.260). Det er klart at vi aldri ville stå som en hindring for en annens åndelige vekst, og vi ville heller ikke sette vårt eget forhold til Gud på spill. Åndelig vekst er det som i sannhet kan sukke livets beger. Den får oss til å se og sette pris på harmoni i hver av livets fasetter.

Hensikten med våre forhold til andre er gjensidig velsigning. Båndene mellom oss er anledninger til å verdsette en annens potensiale, og å bringe fram en annens sanne status som et barn av Gud. Å se dem vi elsker i et åndelig lys, som Guds natur uttrykt, bedrer ikke bare måten vi lever på, det gir tilskudd til menneskeheten på utallige måter. Det er den velprøvde og sanne måten å elske på.

En av de vesentligste ting vi kan gjøre er å understreke og dyrke uskylden hos dem vi elsker. Denne type uselvskhet bringer fram vårt eget virkelige selv. Det utvikler uforstyrrede og varige bånd. Vår trofasthet til Gud, og til den moral som er resultatet av at vi setter høyt det gode i Hans skapelse, finner klart uttrykk i sunn, blid gjensidig påvirkning av dem vi er glad i. Og i den kjærligheten stiger vi opp.

Medredaktør Rebecca Odegaard er Kristen Vitenskaps praktiserende og lærer. Hun og mannen hennes bor i Boston, Massachusetts, og hun underviser i New York City.